

Kniha Joel a Laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťsedem

Jeff Pippenger

2026-01-29

Číslo tridsaťsedem

Vo sne Williama Millera „ruch“ na začiatku, keď ľudia začali znepokojovať klenoty, predchádzal tomu Miller, ktorý klenoty zhromaždil a zvolal: „Pod'te a pozrite.“ Kristus ako muž s kefu na prach používa metlu, aby vymietol smeti, zhromaždil klenoty do omnoho väčšej skrinky, a potom zavolať Millera, aby „prišiel a videl“. Keď Kristus začína svoje dielo metly, miestnosť je prázdna, lebo Miller zaznamenal, že „otvorili sa dvere a muž vošiel do miestnosti, keď ju všetci ľudia opustili; a on, majúc v ruke kefu na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a smeti.“

Muž so smetákom vstupuje do miestnosti, keď ju všetci ľudia opustili. V roku 2023 vstúpil muž so smetákom do prázdnej miestnosti, lebo hnutie sto štyridsaťštyri tisíc bolo rozbité a rozptýlené. Pravdy, ktoré predstavovali Habakukove tabule z roku 2012, boli pochované v smeti a miestnosť bola prázdna. Muž so smetákom je Ten, ktorý prišiel po Jánovi Krstiteľovi, o ktorom Ján povedal, že má vejačku a že ňou dôkladne prečistí svoje humno.

Ja vás veru krstím vodou na pokánie; ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, a nie som hoden nosiť mu obuv; on vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. Jeho vejačka je v jeho ruke a dôkladne vyčistí svoje humno a svoju pšenicu zhromaždí do sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom. Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa od neho dal pokrstiť. Matúš 3:11–13.

Galilea je symbolom bodu obratu a miesto na Jordáne, kde Ježiš prišiel, aby bol pokrstený, sa nazýva Bethabara a znamená „brodný prechod“; označuje miesto, kde staroveký Izrael prešiel do zaslúbenej krajiny. Keď bol Ježiš pokrstený, stal sa potom Ježišom Kristom. Galilea, Jordán, Bethabara a Ježišovo státie sa Kristom — to všetko zdôrazňuje zmenu dispensácie, čo je aj to, čo predstavujú dvere, zvlášť pre Filadelfských, ktorým je daný kľúč otvorených a zatvorených dverí.

A anjelovi cirkvi vo Filadelfii napíš: Toto hovorí Svätý, Pravdivý, ten, ktorý má kľúč Dávidov, ktorý otvára, a nikto nezatvára; a zatvára, a nikto neotvára: Znam tvoje skutky. Hľa, položil som pred teba otvorené dvere, a nikto ich nemôže zavrieť; lebo máš malú silu, a zachoval si moje slovo, a nezaprel si moje meno. Zjavenie 3:7, 8.

Keď Kristus „otvoril“ „dvere“ a „vošiel do miestnosti“, miestnosť bola „Jeho miestnosťou“, lebo On dôkladne vyčisťuje „svoje humno“. Ak je to Jeho humno, je to Jeho miestnosť.

„V Kafarnaume Ježiš prebýval v prestávkach medzi svojimi cestami sem a ta, a tak sa začalo nazývať „jeho vlastným mestom“. Nachádzalo sa na brehoch Galilejského mora a neďaleko hraníc nádhernej Genezaretskej roviny, ak nie priamo na nej.“ Túžba vekov, 252.

Vstupuje do svojej izby, aby zhromaždil svoju pšenicu a zhromaždil i spálil kúkol'. Zmena dišpenzácie, znázornená Galileou, Jordánom, Bethabarou, krstom, prechodom od Jána k Ježišovi, je v súlade s prechodom bojujúcej cirkvi Laodicey k víťaznej cirkvi Filadelfie. Do svojej izby vstúpil v júli 2023. Miller zavrel svoje oči v ruchu 18. júla 2020, a keď otvoril oči, izba bola prázdna bez ľudí; pravda bola pochovaná pod bludom, a potom muž s kefou na prach otvoril okná a začal vymetať smeti von.

„Ktorého vejačka je v Jeho ruke, a dôkladne prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sýpky.“ Matúš 3,12. Toto bol jeden z časov preosievania. Slovmi pravdy sa plevy oddeľovali od pšenice. Pretože boli príliš márniví a samospravodliví, než aby prijali karhanie, príliš milujúci svet, než aby prijali život pokory, mnohí sa odvrátili od Ježiša. Mnohí ešte stále robia to isté. Duše sú dnes skúšané tak, ako boli skúšaní tí učeníci v synagóge v Kafarnaume. Keď je pravda prinesená až k srdcu, vidia, že ich životy nie sú v súlade s vôľou Božou. Vidia potrebu úplnej zmeny v sebe; nie sú však ochotní vziať na seba toto dielo sebazaprenia. Preto sa hnevajú, keď sú ich hriechy odhalené. Odchádzajú urazení, tak ako učeníci opustili Ježiša a reptali: „Tvrdá je to reč; kto ju môže počúvať?“ Túžba vekov, 392.

V posledný deň roku 2023, ktorý sa dotýka prvého dňa roku 2024, začal Lev z pokolenia Júdovho postupne odpečatovať zjavenie seba samého. V súlade s trojstupňovým skúšobným procesom odpečatovania v dvanástej kapitole Daniela potom mali nasledovať tri skúšky, vyjadrené slovami „očistení, zbielení a preskúšaní“.

A povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. Daniel 12:9, 10.

Prvý anjel predstavuje očistenie, keď usvedčený hriešnik kladie svoje hriechy na obeť na nádvorí, kde je ospravedlnený krvou.

Potom sa krv prináša do svätyne, kde je proces posväcovania svätosti predstavený ako vybielenie skrze obmytie krvou z nádvorí. Spravodlivosť sa tam zjavuje v tých, ktorí víťazia krvou a slovom svojho svedectva.

Potom sú skúšaní a v posledných dňoch sa ukáže, že sú desaťkrát lepší než všetci ostatní mudrci Babylona. Tretia skúška je tá, pri ktorej sú oslávení na Najsvätejšom mieste a odlíšení od druhej triedy údajných mudrcov. Tou treťou skúškou je nedeľný zákon a prvou skúškou je výzva prvého anjela vrátiť sa k základom, lebo v nasledujúcom kroku je postavený chrám. Tým nasledujúcim krokom je oddeľujúce posolstvo druhého anjela, po ktorom nasleduje lakmusová skúška tretieho anjela.

V roku 2023 prišiel prvý anjel tak, ako prišiel 11. augusta 1840, keď zostúpil s posolstvom islamu druhého beda. Zostúpil tak, ako to urobil pri 11. septembri, s posolstvom islamu tretieho beda a s výzvou vrátiť sa na staré chodníky. Základy milleritských dejín boli ustanovené, keď sa 11. augusta 1840 naplnilo posolstvo druhého beda. Anjel zo zjavenia, desiatej kapitoly, potom zostúpil, čím predobrazoval zostúpenie anjela zo zjavenia, osemnástej kapitoly, a príchod tretieho beda.

Josiáš Litch je historická postava spojená so základmi, ktoré boli položené 11. augusta 1840. Meno „Josiáš“ znamená „základ Boží“ a kráľ Josiáš v posvätnnej histórii predstavuje Josiášovu reformu, ktorá zahŕňala objavenie Mojžišovho kliatobného výroku, pochovaného medzi troskami vo svätyni, tak ako boli Millerove klenoty pochované v miestnosti.

Kráľ Joziáš zomrel pri Megidde, čo je Armagedon zo šestnástej kapitoly Zjavenia. Joziášova reformácia bola naplnením proroctva, ktoré vyslovil neposlušný prorok, keď Jeroboám postavil dva oltáre v Bételi a Dáne. Tento neposlušný prorok zomrel medzi oslom a levom. Kráľ Joziáš bol predpovedaný menom a jeho reformácia bola súčasťou tejto predpovede, ktorá zahŕňala aj to, že budúci kráľ Joziáš zručí práve ten oltár, pri ktorom neposlušný prorok čelil bezbožnému kráľovi Jeroboámovi.

Joziáš znamená základ Boží a kráľ Joziáš naplnil proroctvo vyslovené asi 340 rokov pred svojou vládou. Postavil sa na čelo prebudenia a reformy, ktoré napokon dospeli k oltáru, pri ktorom prorok z Júdu konfrontoval kráľa Jeroboáma. Keď tam prišiel, Joziáš oltár zbúral, ako predpoved' hovorila, že to urobí. Tieto dva Jeroboámove oltáre boli zámernými napodobeninami chrámu v Jeruzaleme, a to až do takej miery, že Jeroboám ustanovil falošné sviatočné dni. Tým robil jednoducho to, čo Áron urobil so zlatým teľaťom. Áronova vzbura stála pri základe posvätných dejín starovekého Izraela. Udiala sa v čase, keď Mojžiš prijímal Zákon, ktorý je základom Božej vlády.

Áronova vzbura bola základnou vzburou a zopakovala sa, keď Jeroboám založil desať severných kmeňov ako Izrael. Mojžiš pokarhal Árona a Mojžiš je alfa, čiže základ vo vzťahu ku Kristovi, omegi. Áron a Mojžiš predstavujú dve triedy v základnej vzbuze a tretou triedou sú hrdinovia, ktorí stáli pri Mojžišovi — Lévijsi. Kráľ Jeroboám a prorok z Júdu sú dvoma triedami v základnej vzbuze severného kráľovstva a opäť sú hrdinami Lévijsi.

Pri Jeroboámovej základnej vzbuze ho prorok z Júdska pokarhal a prorokoval o kráľovi, ktorý bude pomenovaný „základ Boží“ — Joziáš. Naplnenie predpovedanej reformácie zahŕňalo aj to, že keď Joziáš začal svoje prebudenie a reformáciu, bolo objavené Mojžišovo preklatie a čítanie Mojžišových posvätných slov posilnilo prebudenie a reformáciu, ktoré sa už začali. Joziáš ako zjavný prorocký symbol predstavuje prebudenie a reformáciu, ktoré sú posilnené vtedy, keď je objavené proroctvo zo spisov Mojžiša.

Základná vzbura v príbehu kráľa Jeroboáma je predstavovaná kráľom Izraela, a tiež prorokom z Judska, ktorý bol poslaný s Božím výrokom proti Jeroboámovej základnej vzbuze a s pokynmi pre proroka, určujúcimi, ktorej ceste sa má pri návrate do Judska vyhnúť. Prorok z Judska odmieta Jeroboámovu žiadosť, aby zostal, no potom prijíma pozvanie lživého proroka z Betela a spečatuje svoj údel. Neposlušný prorok mal zomrieť medzi oslom a levom a potom byť pochovaný v hrobe lživého proroka.

11. augusta 1840 sa naplnilo proroctvo o druhom beda a boli položené základy adventizmu. Josiah Litch predstavil toto proroctvo v roku 1838 a potom desať dní pred 11. augustom 1840 spresnil svoje výpočty a predpovedal 11. august 1840 ako deň, keď osmanská nadvláda zanikne, na naplnenie proroctva islamu o druhom beda.

Kráľ Joziáš symbolizuje záverečné prebudenie a reformáciu, lebo každý prorok hovorí priamejšie o posledných dňoch než o akýchkoľvek predošlých dňoch. Kráľ Joziáš symbolizuje záverečné prebudenie a reformáciu a táto reformácia bola v Biblii predstavená prostredníctvom prorockta. Kniha proroka Joela označuje záverečné prebudenie a reformáciu, ktoré sa odohrávajú medzi tými, ktorí budú tvoriť sto štyridsaťštyri tisíc. Joziášovo prebudenie malo dva kroky: začalo sa a potom bolo odpečatené prorockto, ktoré dodalo dielu ďalší impulz. Týmto dvoma krokmi sú skorý a neskorý dážď, ako sú predstavené v knihe proroka Joela, naplnené v knihe Skutkov, a potom znovu naplnené v milleritských dejinách.

Pri základných vzburách Árona, kráľa Jeroboáma a proroka z Júdu až po kráľa Joziáša, a potom ďalej až k Joziášovi Litchovi, identifikuje líniu svedectva týkajúcu sa základnej skúšky. Základná skúška je prvou skúškou, po ktorej nasleduje chrámová skúška, keď je položený vrcholový kameň. Potom prichádza tretia skúška, lakmusová skúška.

Od zlatého teľaťa, cez Jeroboámove oltáre v Bételi a Dáne, ku kráľovi Joziášovi, až po Josiaha Litcha, sa tiahne rad prorockých šľapají, ktoré vedú k základnej skúške 11. septembra. Keď sa pri 11. septembri zrútili veľké budovy New Yorku, prorockto tretieho beda identifikovalo skúšku, ktorá vyzývala k návratu na staré základné chodníky, lebo paralelu medzi 11. augustom 1840 a 11. septembrom mohol vidieť každý laodicejský adventista siedmeho dňa, ktorý sa rozhodol vidieť. Účasť al-Káidy na 11. septembri býva v týchto dňoch konšpiračných teórií, ktoré sú vo všeobecnosti pravdivé, často spochybňovaná, no al-Káida znamená „základ“ a ako organizácia vznikla rok pred časom konca, v roku 1989, totiž 11. augusta 1988.

Ak sa neberú do úvahy tieto podrobnosti o prorockej symbolike základov, veľa sa stráca. Pri 11. septembri boli v prvom kroku položené základy. V druhom kroku je chrám dokončený, keď je osadený vrcholový kameň. Tretím krokom sú zatvorené dvere nedeľného zákona. Od 11. septembra až po nedeľný zákon je posolstvo primárne zamerané na laodicejských adventistov siedmeho dňa, lebo súd sa začína pri dome Božom a pre dom Boží sa končí pri nedeľnom zákone. Tam a vtedy je laodicejský adventizmus siedmeho dňa pominutý; ako boli pominutí protestanti v dejinách milleritského hnutia a Židia v dejinách Krista a ako boli pominutí tí, ktorí zomreli počas viac než štyridsiatich rokov v dejinách Mojžiša.

Tretie beda z 11. septembra bolo predobrazene druhým bedom z 11. augusta 1840 a na tejto úrovni sú oba orientačné body znázornené oslom, prvým symbolom islamu v biblickom prorockte. Nedeľný zákon je znamením šelmy a táto šelma je často znázorňovaná ako lev, čím napodobňuje Leva z pokolenia Júdovho. Nedeľný zákon je lev a neposlušný prorok z Judska zomrel medzi oslom a levom a bol pochovaný v tom istom hrobe ako živý prorok z Bétela. Zomrel v prorockom období od 11. septembra až po nedeľný zákon, čo je prorocké obdobie od osla až po leva. Toto obdobie skúšky je hrobom živého proroka z Bétela, ktorý dal neposlušného proroka z Judska pochovať do svojho vlastného hrobu.

Jeroboámove kráľovstvo, ktoré je predstavené ako falzifikát Judovho kráľovstva, kde sa nachádzajú Jeruzalem a chrám, predstavovalo protestantov milleritských dejín, ktorí už viac neboli Božím ľudom. Svoje zmluvné označenie stratili medzi 11. augustom 1840 a zatvorenými dverami

22. októbra 1844. Tieto dejiny súbežia s obdobím od 11. septembra až po nedeľný zákon, a z tohto dôvodu je neposlušný prorok z Júdu pochovaný v tom istom hrobe ako odpadlí protestanti, ktorých predstavoval lživý prorok z Bételu.

Kráľ Joziáš bol celkovo dobrým kráľom, no zomrel pri Megidde, čo je zjavná a priama aplikácia na Armagedon. Zišiel z cesty tým, že odmietol výstražné posolstvo Necha. Necho, egyptský kráľ, a teda kráľ juhu, bol na ceste bojovať proti Babylonu, kráľovi severu. Joziáš predstavuje Judovcov, ktorí zomrú pri Armagedone, pretože odmietli výstražné posolstvo o boji kráľa juhu a kráľa severu v Danielovi 11:40–45. Toto posolstvo sa stalo základom 11. septembra.

Prvá skúška je výzvou prvého anjela k návratu k základom.

Druhou skúškou je výzva druhého anjela oddeliť sa a dokončiť chrám.

Tretia skúška je lakmusovým testom tretieho anjela týkajúcim sa pečate alebo znamenia.

Prvá skúška je skúškou základov a v roku 2024 približne polovica tých, ktorí sa zúčastňovali sobotných stretnutí cez Zoom, odišla kvôli jedinému doktrinálnemu argumentu, ktorý je znázornený na mape z roku 1843. Tento argument sa týkal symbolu, ktorý ustanovuje videnie Božieho ľudu v posledných dňoch. Milleritský spor spočíval v tom, že protestanti tvrdili, že Antiochos Epifanes alebo islam boli mocnosťou, ktorá sa povyšuje a padá, aby ustanovila videnie vo verši štrnásť jedenástej kapitoly knihy Daniel.

A v tých časoch sa mnohí postavili proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa povýšia, aby naplnili videnie, ale padnú. Daniel 11:14.

Bol to islam alebo Antiochus Epifanes lupičmi tvojho ľudu, alebo to bol Rím, ako určil Miller? Miller pochopil, že spustošujúce mocnosti pohanstva i pápežstva boli obe tou mocou, ktorá sa povýšila, ktorá padla a ktorá bola lupičmi Božieho ľudu. Tento argument je znázornený na mape, ktorá bola „riadená Božou rukou a nemá sa meniť“, a je jediným znázornením na niektorej z Habakukových tabúl, ktoré označuje udalosť, na ktorú neexistoval priamy odkaz v prorockom Slove. Odkaz na mape mal zdôrazniť tento základný argument ako symbol oddeľujúcej moci Božieho prorockého Slova.

V roku 2024 približne polovica skupiny na Zoome odišla pre mylné chápanie, že videnie ustanovujú Spojené štáty, a nie Rím, ako to Milleriti tak výstižne obhajovali.

Očisťovanie, ktoré sa začalo v roku 2023, sa začalo, keď Kristus vošiel do miestnosti so svojou vejačkou, a vejačkou sú Jeho slová pravdy. Keď vošiel do svojej miestnosti, bola prázdna, bez ľudí, preto vzbudil hlas volajúceho na púšti, aby pripravil cestu Pánovi. Ten hlas mal pripraviť cestu pre Posla zmluvy, aby náhle prišiel do svojho chrámu; do svojho chrámu sto štyridsaťštyritisíc.

Potom v roku 2024 prichádza prvá skúška, skúška základov, skúška toho, kto ustanovuje videnie—to videnie, ktoré zapečatuje ostatok. Vnútorne videnie, ktoré zapečatuje ostatok, je videním Krista v desiatej kapitole a vonkajšie videnie je videním, ktoré ustanovuje antikrist, a antikristom je Rím. Vnútorne videnie Krista a vonkajšie videnie antikrista. Zapečatenie je

upevnením v pravde, duchovne i rozumovo; a vnútorné videnie desiatej kapitoly je duchovné, zatiaľ čo vonkajšie videnie jedenástej kapitoly je rozumové. Porozumenie obom videniam a zodpovedajúca skúsenosť s nimi sú požadovaným kritériom pre každého, kto má byť zapečatený, ako to predstavuje Daniel v prvom verši desiatej kapitoly knihy Daniel.

V treťom roku Cýra, kráľa perzského, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorého meno bolo Beltešaccar; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. A porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10:1.

Alfa skúška základov sa týkala štrnásteho verša Daniela jedenást' a bola paralelou k tej istej základnej skúške milleritov; a táto skúška bola jediným sporom z milleritskej histórie, ktorý je znázornený na tabuľke, ktorú bolo strážcovi z Habakuka prikázané napísať a vyložiť zreteľne. Základná skúška roku 2024 bola zostúpením prvého anjela, ako to predstavujú 11. august 1840, 1888 a 11. september.

Ten anjel zostúpil aj ako Michal, lebo Michal je ten, ktorý vzkriesil Mojžiša, ktorý bol spolu s Eliášom vzkriesený v posledný deň roku 2023. Toto vzkriesenie je u Ezechiela znázornené ako vykonané prorockom o štyroch vetroch, ktoré sestra Whiteová nazýva rozhnevaným zadržaným koňom, čo je islam z 11. augusta 1840 a 11. septembra. Alfa skúška bola základnou skúškou vonkajšieho videnia. Omega skúška mala byť vnútorným vrcholným videním.

Prečo by malo existovať alfa a omega, po ktorých by nasledovala tretia skúška? Práve na tento problém poukazujem. Alfa, videnie o externom testovaní z roku 2024, je prvou z troch skúšok. Táto základná skúška musí byť úspešne vykonaná, aby bolo možné zúčastniť sa na vrcholnej skúške omega. Tieto dve skúšky majú inú prorockú povahu než tretia skúška. Tretia skúška je lakmusovou skúškou, ktorá preukazuje, či kandidát skutočne úspešne prešiel predchádzajúcimi dvoma krokmi.

Prvá skúška je základom a druhá skúška je chrámom dokončeným. Základ chrámu bol položený v dejinách prvého dekrétu vyjsť z Babylona. V dejinách druhého dekrétu bol chrám dokončený. Tretí dekrét bol odlišný, lebo v tomto dekréte bola obnovená národná zvrchovanosť Judska, čo im dalo právomoc stíhať občianske i náboženské zločiny. Pri treťom dekréte je obnovený súd. V roku 2024 základná alfa skúška oddelila tých, ktorí boli v prakticky prázdnej miestnosti muža so špinavou kefou.

Skúška omega je miestom, kde je chrám dokončený, ako to predstavuje polozenie vrcholového kameňa. Dokončenie chrámu je víťazná cirkev, ktorá je ustanovená, keď sú kúkoľ odstránené. Dokončenie chrámu v Millerovom sne nastalo vtedy, keď boli drahokamy vložené späť do väčšej skrinky „bez akejkoľvek viditeľnej námahy muža, ktorý ich tam vkladal“. Keď Miller označí muža s kefou na nečistotu, ktorý vkladá drahokamy do väčšej skrinky, zakončuje svoje svedectvo slovami: „Zvolal som od samej radosti, a ten výkrik ma zobudil.“

Všimnite si, že Millerovo hlasité volanie, ktoré prebúdza, bolo posilnené „radosťou“. Radosť je symbolom tých v Joelovi, ktorí majú „nové víno“, a „hanba“ spočíva na tých ostatných pijanov vína, ktorí boli odrezaní od nového vína. Polnočné volanie, ktoré prebúdza Millera, nasleduje po

tom, čo muž s kefou na nečistotu hodí drahokamy do väčšej skrinky. Väčšia skrinka je plná drahokamov, ktoré boli oddelené od smetia a vhodené do skrinky, ktorá je zároveň chrámom stoštyridsiatich štyroch tisícov aj posolstvom Polnočného volania. Chrám je dokončený v druhom dekréte, alebo v druhom anjelovi, alebo v druhej a omega skúške. V Millerovom sne je omega skúška znázornená tým, keď sa otvoria nebeské okná.

A počul som akoby hlas veľkého zástupu a akoby hlas mnohých vôd a akoby hlas mohutných hromov, ktoré volali: Aleluja, lebo zavládol Pán Boh všemohúci. Radujme sa a plesajme a vzdajme mu česť, lebo prišla svadba Baránkova a jeho manželka sa pripravila. A bolo jej dané, aby sa odela do kmentu čistého a bieleho; lebo tým kmentom sú spravodlivé skutky svätých. A povedal mi: Napíš: Blahoslavení, ktorí sú povolaní na svadobnú hostinu Baránkovu. A povedal mi: Toto sú pravdivé slová Božie. Zjavenie 19:6–9.

Dňa 22. októbra 1844 sa naplnili „štyri Kristove príchody“ a každý z týchto štyroch príchodov sa ešte dokonalejšie naplní pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Prišiel ako Posol zmluvy, na naplnenie očisťovania a prečisťovania Léviho synov v Malachiášovi 3. Prišiel prijať kráľovstvo, na naplnenie Daniela 7,13. Prišiel očistiť svätyňu, na naplnenie Daniela 8,14, a prišiel aj na svadbu. Svadba sa uskutočňuje, keď sa nevesta pripravila.

„Keď sa úroda vydá, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“ Kristus s vrúcnou túžbou očakáva zjavenie samého seba vo svojej cirkvi. Keď bude Kristov charakter dokonale reprodukován v Jeho ľude, potom príde, aby si ich nárokoval ako svojich.“ Christ's Object Lessons, 69.

Podľa inšpirovaného svedectva môže byť „svet iba varovaný“ tým, že počas krízy nedeľného zákona „uvidí mužov a ženy“ s pečaťou Božou.

„Dielom Ducha Svätého je usvedčovať svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu. Svet môže byť varovaný jedine vtedy, keď uvidí tých, ktorí veria pravde, posvätených pravdou, ako konajú podľa vznešených a svätých zásad a vo vysokom, povýšenom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich šliapu nohami. Posvätenie Duchom zvyrazňuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú falošný deň odpočinku. Keď príde skúška, bude jasne ukázané, čo je znamením šelmy. Je to zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej považujú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý sa domnieval, že zmení časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Keď sa nevesta pripraví, nastáva žatva. Žatva sa začína zhromaždením obetného daru prvotín pšenice, ktorý je pozdvihnutý ako mávaná obeť, zástava. Najprv sú zhromaždené prvotiny, ktorými je sto štyridsaťštyri tisíc v knihe Zjavenia, a potom druhé stádo, ktorým je veľký zástup. Zástavou je jeho mocné vojsko a jeho mocné vojsko je odeté do jemného bieleho plátna. Pri svadbe je chrám sto štyridsaťštyroch dokončený ešte pred súdom nedeľného zákona a ten chrám nie je len Millerovou väčšou schránkou, ale je to aj cirkev víťazná, ktorá vlastní všetky dary vrátane ducha proroctva.

A padol som k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale povedal mi: Hľaď, neurob to! Som tvoj spoluslužobník i tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj! Lebo svedectvo Ježišovo je duchom prorocтва. Zjavenie 19,10.

Sto štyridsaťštyritisíc sú tí, ktorí majú svedectvo Ježišovo, a svedectvo Ježišovo je predložené „riadok za riadkom“ tak v Biblii, ako aj v Duchu prorocťva. Keď sa laodicejské hnutie sto štyridsaťštyritisíc premení na filadelfské hnutie sto štyridsaťštyritisíc, všetci budú pri predkladaní svojho svedectva používať metodológiu riadok za riadkom. Toto svedectvo je spojením božskej krvi a ľudského svedectva.

A oni ho premohli krvou Baránka a slovom svojho svedectva; a nemilovali svoj život až na smrť. Zjavenie 12,11.

Svedectvo ľudstva spojené s krvou Božstva je svedectvom Mojžiša a Baránka. Mojžiš bol ľudstvom, alfou vo vzťahu ku krvi božstva Baránka, ktorý je omegou. Všetky dary sú obnovené hneď, ako sa nevesta pripraví, a ako mocné vojsko odeté do bieleho ľanového rúcha zaujme svoje miesto ako zástava postupujúceho vojska Pánovho. Tento bojový pochod sa začína vtedy, keď je nevesta pripravená a odetá v bielom, čo je čas, keď sa otvárajú nebeské okná, ako to bolo v Millerovom sne.

A videl som otvorené nebo, a hľa, biely kôň; a ten, ktorý sedel na ňom, sa nazýval Verný a Pravdivý, a v spravodlivosti súdi i bojuje. Jeho oči boli ako plameň ohňa a na jeho hlave bolo mnoho korún; a mal napísané meno, ktoré nepoznal nikto, iba on sám. A bol odiaty rúchom zmáčaným v krvi; a jeho meno sa nazýva Slovo Božie. A voje, ktoré boli v nebi, ho nasledovali na bielych koňoch, odiate v jemnom kmente, bielom a čistom. A z jeho úst vychádza ostrý meč, aby ním bil národy; a bude ich pásť železnou berlou; a on šliape lis hnevu a prchlivosti všemohúceho Boha. A na svojom rúchu a na svojom bedrá má napísané meno: KRÁĽ KRÁĽOV A PÁN PÁNOV. Zjavenie 19:11–16.

Keď muž so štetkou na prach vstúpi do prázdnej miestnosti a otvorí okná, pozbiera klenoty a vloží ich do väčšej omega schránky. James White by tieto klenoty označil za Boží ľud, no William Miller by vám povedal, že symboly majú viac než jeden význam, a klenoty predstavujú nielen rozptýlené základné pravdy, ale aj rozptýlené drahokamy, ktoré sú na koruně pozdvihnutej ako znázornenie Kristovho kráľovstva slávy.

A Hospodin, ich Boh, ich v ten deň zachráni ako stádo svojho ľudu; lebo budú ako kamene koruny, vztýčené ako zástava nad jeho krajinou. Zachariáš 9:16.

Omega a druhá skúška po základnej alfa skúške Ríma, ktorá ustanovila videnie, je vrcholnou omega skúškou. Je to dokončenie skúšky chrámu, ktoré predchádza tretej lakmusovej skúške súdu. Táto skúška očisťuje dve triedy ctiteľov navzájom od seba a oddeľuje múdrych od pochabých na základe oleja, ktorým je posolstvo, alebo ako to sestra Whiteová označila vo svojom komentári o synagóge v Kafarnaume — „slová pravdy“.

Kafarnaum je miestom, kde v Jánovi 6,66 Ježiš naraz stratil najväčší počet učeníkov a títo učenici sa už nikdy nevrátili. Ako najväčšia skúška učeníctva v Kristovom čase je Kafarnaum symbolom

omega skúšky učeníctva v Kristovom čase, ktorá zase predobrazuje omega skúšku učeníctva v trojstupňovom procese skúšania, ktorý sa začal v roku 2023. V Kafarnaume bola táto skúška znázornená Chlebom z neba a odhalila zlyhanie Židov v súvislosti s ich neschopnosťou porozumieť proroctvu pre ich neochotu prijať, že keď Ježiš hovoril o prirodzených veciach, malo sa tomu rozumieť v duchovnom zmysle.

V ďalšom článku budeme v týchto veciach pokračovať.

„Kristov príhovor v synagóge o chlebe života bol obratným bodom v dejinách Judáša. Počul slová: „Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť Jeho krv, nemáte v sebe život.“ Ján 6,53. Videl, že Kristus ponúka skôr duchovné než svetské dobro. Pokladal sa za prezieravého a domnieval sa, že vidí, že Ježiš nebude mať nijakú česť a že svojim nasledovníkom nemôže udeliť nijaké vysoké postavenie. Rozhodol sa, že sa s Kristom nespojí tak úzko, aby sa nemohol odvrátiť. Bude pozorovať. A aj pozoroval.

„Od toho času vyjadroval pochybnosti, ktoré mätili učeníkov. ...“ Túžba vekov, 719.

Prvá skúška

„Pohľad, ktorý Ježiš upriamil na sebeckého Judáša, ho presvedčil, že Majster prenikol jeho pokrytectvo a prečítal jeho nízky, opovrhnutiahodný charakter. Bolo to priamejšie pokarhanie, než aké bol Judáš dovtedy prijal. Tým bol vyprovokovaný, a tak sa otvorili dvere, cez ktoré vstúpil satan, aby ovládol jeho myšlienky. Namiesto pokánia plánoval pomstu. Bodnutý vedomím svojho hriechu a dohnaný takmer k šialenstvu tým, že jeho vina bola odhalená, vstal od stola a odišiel do paláca veľkňaza, kde našiel radu zhromaždenú. Bol preniknutý duchom satana a konal ako človek pozbavený rozumu. Odmena sľúbená za zradu jeho Majstra bola tridsať strieborných; a za sumu omnoho menšiu, než stála nádoba masti, predal Spasiteľa.

„V duchu i v praxi sa mnohí podobajú Judášovi. Pokiaľ sa mlčí o škvrne malomocenstva v ich charaktere, nevidno nijaké otvorené nepriateľstvo; ale keď sú napomenutí, horkosť naplní ich srdcia.“ Youth Instructor, 12. júla 1900.

Druhá skúška

„Pred Veľkou nocou sa Judáš po druhý raz stretol s kňazmi a zákonníkmi a uzavrel dohodu, že im Ježiša vydá do rúk.... Judáš sa teraz pohoršil nad Kristovým činom, keď umyl nohy svojim učeníkom. Myslel si, že ak sa Ježiš môže takto ponížiť, nemôže byť kráľom Izraela. Všetka nádej na svetskú česť v časnom kráľovstve bola zničená. Judáš bol presvedčený, že nasledovaním Krista už nemožno nič získať. Keď videl, ako sa podľa jeho mienky ponížil, utvrdil sa vo svojom zámere zaprieť Ho a priznať, že bol oklamáný. Bol posadnutý démonom a rozhodol sa dokončiť dielo, ktoré sa zaviazal vykonať zradou svojho Pána.“ Túžba vekov, 645.

Záverečné rozhodnutie

„Judáš v prekvapení a zmätku nad odhalením svojho úmyslu náhlivo vstal, aby opustil miestnosť. Vtedy mu Ježiš povedal: Čo robíš, urob rýchlo.... A on po prijatí toho sústa hneď vyšiel von; a bola noc.“ Nocou to bolo pre zradcu, keď sa odvrátil od Krista do vonkajšej tmy.

„Kým nebol tento krok vykonaný, Judáš ešte neprekročil hranicu možnosti pokánia. Keď však odišiel z prítomnosti svojho Pána a svojich spoluúčeníkov, konečné rozhodnutie už bolo urobené. Prekročil hraničnú čiaru.“

„Obdivuhodná bola Ježišova zhovievavosť v Jeho jednaní s touto pokúšanou dušou. Nič, čo sa dalo vykonať na záchranu Judáša, nebolo ponechané nevykonané. Aj po tom, čo sa dvakrát zaviazal zradiť svojho Pána, mu Ježiš ešte stále dával príležitosť na pokánie. Tým, že Kristus odhalil skrytý úmysel zradcovho srdca, dal Judášovi posledný, presvedčivý dôkaz svojej božskosti. Pre falošného učeníka to bola posledná výzva k pokániu. Nebolo ušetrené nijaké naliehanie, aké mohlo vzísť z božsko-lidského Kristovho srdca. Vlny milosrdenstva, odrazené späť tvrdohlavou pýchou, sa vrátili v mohutnejšom prílive podmaňujúcej lásky. No hoci Judáša odhalenie jeho viny prekvapilo a znepokojilo, stal sa len tým odhodlanejším. Zo sviatostnej večere vyšiel, aby dokončil dielo zrady.“

„Keď Kristus vyslovil beda nad Judášom, mal zároveň aj úmysel milosrdenstva voči svojim učeníkom. Tak im poskytol vrcholný dôkaz svojho Mesiášstva. „Hovorím vám to teraz, prv než sa to stane,“ povedal, „aby ste, keď sa to stane, uverili, že JA SOM.“ Keby Ježiš zostal mlčať, akoby nevedel o tom, čo malo na Neho prísť, učeníci by si mohli pomyslieť, že ich Majster nemal božskú predvídavosť a že bol zaskočený a vydaný do rúk vražedného davu. Už rok predtým Ježiš povedal učeníkom, že si vyvolil dvanástich a že jeden z nich je diabol. Teraz Jeho slová adresované Judášovi, ukazujúce, že jeho zrada bola jeho Majstrovi úplne známa, mali posilniť vieru Kristových pravých nasledovníkov počas Jeho poníženia. A keď Judáš dospeje k svojmu hroznému koncu, spomenú si na beda, ktoré Ježiš vyslovil nad zradcom.“

Túžba vekov, 653–655.